No. 41. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 3 April.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld [illegible] per week. De prijs [illegible] abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentiën worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd [illegible], Geboorte- en [illegible] waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

AFRIKA.

ALGIERS. Zoodra de vestiging van inwoners te Algiers uitvoerbaar was, heeft de bevolking den landbouw ter harte genomen. Twee dorpen Deli Ibrahim en Kouba waren reeds tamelijk wel bewoond, Birhadem en Douera hebben spoedig nieuwe betrekkingen met de hoofdplaats aangeknoopt, waardoor men er toe gekomen is, om eene dienst van publieke rijtuigen daar te stellen. Het getal van deze rijtuigen was reeds geklommen tot 150; er is zooveel beweging daardoor ontstaan aan de poort van Bab Asoun, dat men aldaar zoude wanen in de nabijheid van een der drukst bezochte barrieres van Parijs te zijn. Men is nu voornemens omnibusdienst daar te stellen, welke ieder kwartier uurs zoude plaats hebben. Op iedere lijn zoude het octrooi daarvoor uitgegeven worden tegen eene jaarlijksche uitkeering van 30,000 franken.

Gedurende het jaar 1843 waren er 14,137 personen uit Frankrijk naar Algiers op 's lands kosten overgebragt, van welke er 12,675 Franschen zijn en 1,462 vreemden. Hieronder zijn niet begrepen de kolonisten, die in dat jaar op eigen kosten naar Algiers zijn vertrokken, en insgelijks een geheel van meer dan 12,000 uitmaken.

ITALIE.

NAPELS, den 12. Maart. De Koning heeft thans, buiten zijn leger, welks onderhoud den staat jaarlijks belangrijke sommen kost, nog eene andere liefhebberij: namentlijk eene kolonie van misdadigers op het eiland Tremiti in de Adriatische zee, en welks bevolking grootendeels uit zakkenrollers, bedriegers en soortgelijk volkje bestaat. De Napolitanen zouden zich zeer weinig om dit eiland bekommeren, had niet de Koning een stap gedaan, welke onder alle standen eene [illegible] hittering heeft te weeg gebragt. Hij liet namelijk twintig meisjes uit de Annunciata (een zeer rijk, doch helaas! onverantwoordelijk slecht bestuurd wordend stedelijk gesticht van weldadigheid, in hetwelk weezen en vondelingen opgenomen worden) uitkiezen en inschepen, om dezelve naar Tremiti te brengen, waar zij met misdadigers een huwelijk zouden aangaan. Het volk gaf deszelfs ongenoegen over dezen geweldadigen maatregel zoo ondubbelzinnig en nadrukkelijk te kennen, dat de Koning, zoo het heet, op aanraden van zijn biechtvader, van zijn voornemen moest afzien en door den telegraaf het bevel naar Messina zond, om de meisjes, bij de aankomst van het schip, met de volgende stoomboot naar Napels terug te zenden, waar zij eergisteren, tot groote genoegdoening der Napolitanen, weder aankwamen.

— De berigten van Napels van den 18. melden, dat er te Cozenza in Calabrië een opstand is ontstaan. Het volk heeft het paleis van den prefect en de kazernen aangevallen. Men heeft gevochten onder het aanheffen der kreten: *Weg met het gouvernement! Leve de Vryheid! Leve de Constitutie!* Het volk heeft drie dooden en een groot aantal gekwetsten, terwijl aan de zijde der militairen dertig soldaten, waaronder een onder-officier, en Kapitein *Galuppi*, zoon van den geleerde van dien naam, gesneuveld en verscheiden gekwetst zijn.

Het gouvernement heeft oogenblikkelijk troepen naar alle rigtingen gezonden, ten einde die beweging te onderdrukken, en voor te komen, dat die zich niet over geheel Calabrië verspreide. Het heeft ook onderscheidene regimenten naar Sicilië doen inschepen en bevelen gezonden aan het eskader om al de kusten des rijks zorgvuldig te bewaken. Deze berigten hadden te Napels algemeene ontsteltenis veroorzaakt.

De ellende is in de provinciën ten hoogsten top gerezen. De hooge prijzen der granen hebben het volk in de hoogste mate verbitterd. In weerwil van het dezer dagen bekend gemaakt besluit van den invoer van buitenlandsche granen, bijna zonder inkomende regten, zijn er ook op andere plaatsen, zegt men, ongeregeldheden voorgevallen.

RUSLAND.

Uit Petersburg wordt aan de Schl.-Ztg. geschreven, dat aldaar aan de akademie van wetenschappen het seelet van een menschelijk been was aangeboden, welks voormalige bezitter een der grootste reuzen moet geweest zijn, welke tot dusverre zijn bekend geweest; want te oordeelen naar de lengte van het seelet, moet hij bijna 9 Engelsche voeten lang geweest zijn. De anthropologen van onzen tijd nemen als non plus ultra slechts 8 voet 6 duim aan. Volgens de indicia dier beenderen, moet deze reus, welke men in den Kaukasus 't huis brengt, voor nog niet langen tijd overleden zijn.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 22. Maart. Een buitengewoon onbeschaamde diefstal is er onlangs in de stad Zossen, zes uren van hier, gepleegd en wekt veel belangstelling. Er verschenen, namelijk, vijf heeren bij den bewaarder eener aldaar gevestigde ziekenkas, hem vertoonende eene ministeriële ordonnantie, waarbij zij gelast werden om gemelde kas te inspecteren, en waarin zij genoemd werden gegradeerden uit Potsdam. De kas was geïnspecteerd en er een deficit in ontdekt, hetwelk echter niet van beteekenis en slechts het gevolg [illegible] was; de gemelde heeren [illegible] daarop en zijn hier [illegible].

ENGELAND.

— Het [illegible] Londensche [illegible] tot [illegible] het postkantoor, vooral [illegible] kwartier [illegible] met de [illegible] bijzonder, die naar Ierland en Schotland [illegible] is. Het getal der op dien avond verzonden wordende nieuwsbladen bedraagt niet minder dan 100,000, en het geheel bedrag der verzending in het jaar, ruim 31 millioen.

— Te Nieuw-Orleans in [illegible] Amerikaanschen staat Louisiana is een [illegible] door den regter ter dood veroordeeld, omdat hij de vlugt begunstigd had eener slavin; op welke hij verliefd was. Hij zou den 26. April ek. opgehangen worden, want opdat hij, gelijk de regter zeide, tijd zou hebben om tot berouw te komen over zijne zware misdaad, was in het vonnis bepaald, dat het eerst na verloop van 2 maanden volvoerd zou worden. Zoo worden daar met verfijnde wreedheid degenen gestraft, die medelijden toonen met de als beesten behandeld wordende slaven.

FRANKRIJK.

— Een Indiaansche Prins trekt tegenwoordig de opmerkzaamheid van Parijs tot zich. Zijn vader, een Franschman, *Sombre* genaamd, begaf zich naar Indië, trouwde er met de dochter van eenen der Souvereinen des lands, en liet zijnen zoon den titel van Prins en een dertigtal millioenen na. Prins *Sombre* begaf zich met zijn vermogen naar Londen, alwaar hij door de [illegible] familien [illegible] zijne verbindtenis [illegible] dochter van Lord * tot zijne vrouw. Spoedig na het huwelijk werden zijne Aziatische manieren aan de Engelsche vrouw hinderlijk; zijne uitbarstingen van toorn, zijne aanvallen van Oostersche jalousie werden als aanvallen van krankzinnigheid aangezien; twee geneesheeren verklaarden dit; nu werd hij opgesloten, zijne goederen werden aan zijn behoer onttrokken, en zijne vrouw trad in het rustig bezit van 200,000 ponden sterling, haar, door het huwelijkscontract verzekerd. Op zekeren dag wist hij te ontsnappen, sloop in een schip naar Havre, alwaar hij vrij maar zonder geld aankwam. Een Prins die dertig millioenen onder het sequester heeft, vindt te Parijs gemakkelijk crediet. Thans maakt hij zijne middelen tot verdediging gereed en is intusschen een voorwerp van nieuwsgierigheid om zijn vreemd voorkomen, zijne manieren en zijn avonturen.

— Berigten uit Lissabon van 14. Maart, logenstraffen de door het Dagblad van de Corunha medegedeelde tijding van de overgave van Almeida.

In Lissabon zelf waren oproerige plakaten aan de hoeken van de straten aangeplakt geworden; overigens was die hoofdstad evenwel rustig; bij een gouvernements-besluit is de straf van deportatie gesteld op alle gewapende deelneming in het oproer.

— Voor Karthagena heeft een vrij bloedig gevecht plaats gehad.

BELGIE.

BRUSSEL, den 30. Maart. Prins *Albert*, gemaal van de Koningin van Engeland, is Donderdag avond te Ostende aangekomen, en gisteren morgen met een bijzonderen spoortrein naar Keulen vertrokken. Koning *Leopold* heeft zich gisteren morgen naar Mechelen begeven, om zijnen neef te begroeten, en heeft hem tot Verviers vergezeld.

— Een bloedig gevecht heeft Zondag te Kortrijk tusschen hanen plaats gehad. Negen gespoorde hanen werden op het slagveld gelaten. In het begin van den strijd kozen drie hanen het hazenpad, en dadelijk werden hun de koppen afgesneden. De 6 andere gedroegen zich dapper. Een derzelver doodde achtereenvolgende zijn vijf kampvechters en bleef overwinnaar. De eigenaar van dezen, de heer *P. D.*..., werd door de omstanders toegejuicht. De acht gedoode hanen werden toebereid en des avonds op een banket genuttigd. (Zou deze wreedaardige vermakelijkheid tot veredeling der zeden moeten strekken?)

— Een voorval, van hetwelk nu een paar maanden geleden melding gemaakt is, heeft gevolgen gehad, welke het tot een voorwerp van verhandeling tusschen onze regering en die van Frankrijk maken. Men zal zich herinneren, dat zekere *Ris* van Moscrou, van sluikerij verdacht gehouden en door Fransche douaniers op hun grondgebied overvallen, zich niet anders heeft weten te redden dan door eenen hond, die hem gegrepen had, op zijnen schouder te nemen en met het dier tot over de grenzen te vlugten. Hij had den dog, die zich in zijnen arm had vastgebeten, niet eer kunnen doen loslaten, dan toen hij, te huis gekomen, hem den bek openbrak. Sedert had die hond zich geheel aan hem onderworpen en was aan hem gewend geraakt. De tolbedienden evenwel, wier poging mislukt was, schijnen den ontsnapte [illegible] niet te hebben kunnen vergeven. Nadat de wachtmeester der Fransche gendarmerie te Turcoing zijnen Belgischen ambtgenoot te Kortrijk vruchteloos aangezocht had, om *Ris* in zijne handen [illegible], is deze laatste in eene [illegible] hij zich niet [illegible] die [illegible] hebben *Ris* te [illegible] het lijf geworpen, hem [illegible] naar Frankrijk gesleept hebben, waar men zegt, dat hij bij contumatie ter dood veroordeeld is. Hier [illegible] moge, het geval zijner wegsleping is buiten kijf; bij onze kamer is daarover reeds eene vraag aan de ministers gedaan, en thans wordt de zaak, op de plaats zelve, geregtelijk onderzocht. Zestien getuigen zijn daarin gehoord, die verklaren, dat de daad uitgevoerd is geworden door vreemdelingen, in blouses of kielen gekleed, met petten op het hoofd, en met pistolen gewapend, waarmede zij de omstanders bedreigden; zij noemden hunnen aanvoerder brigadier.

— Twee zeer droevige ongelukken zijn op de spoorwegen in ons rijk gebeurd, het eene ll. Zondag door een van Quiévrain vertrokken trein, welke eenen boer, die zeer onbehoedzaam de baan dwars over liep, het hoofd en een been verbrijzeld heeft. Het ander ongeluk is gisteren bij de vlakte aan den Montplaisir voorgevallen; de wind woei den stoker zijn pet van het hoofd; terwijl hij die wilde grijpen verloor hij het evenwigt, en een wiel van den tender vergruisde hem den voet. Men heeft hem het been afgezet, maar des niet te min is hij nog dien zelfden dag gestorven.

NEDERLANDEN.

NIJMEGEN, den 26. Maart. In het te dezer stede uitgegeven wordende weekblad, *de Batavier*, leest men het volgende:

« De drukker en uitgever dezer courant is op Donderdag ll. 21. Maart, tegen den daarop gevolgden dag gedagvaard geworden, om te verschijnen voor den heer regter-commissaris der arrondissements-regtbank alhier. « Van artikel, in de Batavier opgenomen, heeft aanleiding gegeven tot een regterlijk onderzoek.

« De reden, waarom in ons vorig nummer hiervan geen verslag werd gegeven, is, dat wij niet konden gissen, waarin zich de courant was te buiten gegaan.

« Zonder te weten welk artikel werd bedoeld, is de uitgever op den bestemden dag verschenen, en heeft toen vernomen, dat het nummer van 13. Maart eene klagt van het openbaar ministerie had uitgelokt.

« Het artikel, onmiddellijk volgende op *officiele uitnoodiging* om in de leening deel te nemen, is dat, waarop de aandacht van het openbaar ministerie is gevallen.

« Hetzelve begint met: *« Ziedaar dan de monster-belasting tot wet verheven!* en eindigt met de woorden *« blyven uittarten.*

« De periode, waartoe de laatstgemelde woorden behooren, luidt als volgt:

« Ongelukkige natie! die zucht onder de slagen van hen, die voorgeven haar te vertegenwoordigen, die gezworen hebben hare belangen te zullen behartigen, en straffeloos meineedig de wraak en de verachting der natie blijven uittarten.

« Door deze woorden zal lastering zijn gepleegd, door de beide Kamers der Staten-Generaal te beschuldigen van meineed, misdrijf voorzien en strafbaar gesteld bij art. 367—371 *Code Pénal.*

« De uitgever van *de Batavier*, gevraagd, of hij zich voor den inhoud van het bewuste artikel verantwoordelijk stelde, heeft zulks ontkennend beantwoord; doch te gelijk, zwarigheid gemaakt, oogenblikkelijk den steller of inzender op te geven en daartoe een uitstel verzocht, hetgeen hem door den heer regter-commissaris is toegestaan. — Eerstkomenden Zaturdag zal een tweede verhoor plaats hebben."

— Van Harderwijk zal den 29. Maart te water naar het Nieuwediep vertrekken, een detachement, sterk een korporaal en 24 manschappen, om met Z. M. Transportschip *de Merwede*, onder bevel van den Luitenant ter zee 1e klasse *W. Sieffen*, naar West-Indiën te worden overgevoerd.

— Van den Helder schrijft men:

« De Kapitein ter zee *N. L. Koops* en *J. le Jeune*, kommanderende respectivelijk Z. M. wachtschepen *de Maas en de Schelde*, te Vlissingen en te Hellevoetsluis, worden met 1. April aanstaande op nonactiviteit gebragt, en zullen vervangen worden door de Kapiteins ter zee *J. Enslie* en *J. G. J. Diemer.*

— Van hier is vertrokken Z. M. stoomschip *Curaçao*, luit. ter zee 1e kl. *Hinlopen*, naar Vlissingen, ter overbrenging van matrozen, ten dienste van Z. M. fregat *de Ryn* en Z. M. wachtschip *de Maas.*

MIDDELBURG, den 1. April. Wij vernemen met zekerheid onzen medeburgers het belangrijk en verblijdend berigt te kunnen mededeelen, dat volgens de laatste tijdingen uit 's Gravenhage, de toen bekende inschrijving voor de vrijwillige leening beliep eene som van *honderd en acht* millioen gulden, en dat door het departement van financien buitengewone middelen zouden worden beraamd om het te kort, buiten verder bezwaar der ingezetenen, te suppleren. Wij zullen niet wagen om, volgens gissingen en geruchten, te bepalen voor welke som in deze provincie is ingeschreven; maar dit kan met waarheid gemeld worden, dat Zeelands ingezetenen, door onbekrompene deelneming, zoo van bijzondere personen als door collegien en andere inrigtingen, belangrijk hebben bijgedragen, en zij

alsnog de aangename zelfvoldoening mogen smaken, van krachtdadig te hebben medegewerkt om, zoo als met grond te wachten is, de belasting onnoodig te maken.

— Voor zooveel wij hebben kunnen vernemen, moet er tusschen de onderscheidene leden der commissie, welke uit de verschillende korpsen van de marine, den waterstaat en de militaire genie benoemd is geweest, tot het beoordeelen van een ontwerp, wegens het graven van een kanaal door het eiland, en die thans hunne vergaderingen binnen deze stad houden, de meeste eenstemmigheid in gevoelens bestaan, nopens het nuttige en het noodzakelijke daarvan voor de stad Middelburg in het bijzonder, ter voorkoming van de geheele verzanding en toeslibbing harer tegenwoordige haven en het daarmede gepaard gaande verder verval dezer reeds zoo kwijnende stad, zoodat men alle gegronde hoop meent te mogen voeden, om zich met eenen gunstigen uitslag van het onderzoek en de overwegingen der genoemde commissie te mogen vleijen.

— In de *Arnhemsche Courant* van den 28. dezer wordt een zeer belangrijk artikel gevonden, in hetwelk onderanderen gedoeld wordt op de slechte inrigting der geniewerken; hoe onderscheidene officieren der genie in der tijd werkzaam zijn aan de militaire Academie, hiermede jaren hebben doorgebragt, een half millioen hebben besteed en eindelijk iets hebben geleverd, dat door en door slecht was uitgevallen, aan hetwelk onmiddelijk weder nieuwe en verbazende uitgaven hadden moeten worden besteed, terwijl naar het oordeel van deskundigen, het geheel ten minste voor de helft der aangewende uitgaven had kunnen worden verkregen; dat aan eenen eenvoudigen dam buiten de waterpoort te Breda ƒ60,000 waren verkwist die met ƒ600 had kunnen worden daargesteld; dat de forten te Geertruidenberg, een bomvrij kruidmagazijn te Breda, de nutteloos beproefde droogmaking van de Clarapolder, de verkwistingen aan de palissaderingen van de vestingen en de Citadel door deskundigen als doelloos en onbruikbaar beschouwd zijn.

De oorzaak dezer gebreken wordt in het artikel toegeschreven aan het onderwijs, hetwelk aan de militaire Academie gegeven wordt, en gezegd, dat de kommandant der Academie in der tijd door de blinderingen op de Citadel, onder zijn toezigt vervaardigd, en welke eene algemeene afkeuring verdiend hebben, de maat heeft gegeven van zijne bekwaamheden.

Wij zijn zeer verlangende te zien wat op deze aanmerkingen zal kunnen worden geantwoord, daar wij sedert lang overtuigd zijn geweest, dat aan de militaire Academie geene genoegzame liefde en achting voor de speciale vakken wordt ingeboezemd, geen genoegzaam onderscheid gemaakt tusschen hoofd- en hulpwetenschap, en over het algemeen de jonge lieden op eene onverstandige wijze worden volgestampt met vreemdsoortige kundigheden, en de lust wordt ontnomen om verder hun leven aan de wetenschappen toe te wijden. (*Ned. Avondbl.*)

MENGELINGEN.

Bevordering der leening, of algemeene maanbrief.

Daar men van alle zijden, en voornamelijk in dagbladen, opwekkingen en dringende aansporing geplaatst vindt, tot deelneming in de openstaande leening, — zoo zij het mij ook vergund, een woord te rigten tot de vermogenden in den lande.

Gij dan, vermogenden, die wel het grootste belang moogt stellen in de volschrijving der leening, moedigt gij niet alleen uwe onderhoorigen aan met woorden, maar ook met daden.

Gij zegt, wij bezitten den sleutel, om aan uwe medeburgers, welke hun bestaan onder u vinden, de gelegenheid te openen, om volgens uw verlangen mede deel te nemen in de leening.

Welaan dan, reikt hun denzelven toe, overeenkomstig de op u rustende verpligtingen.

Voldoet hun uwe verschuldigde rekeningen, waarop aan sommigen derzelve, reeds jaren lang, het gewenschte woord ontbreekt; *in dank voldaan.*

Onthoudt alzoo in deze oogenblikken den burger of ambachtsman het reeds lang verdiende brood niet.

Tot u, vermogenden, is dan deze gerigt!

Keert van uwe kwade gewoonten ten dien opzigte nog heden terug, en voldoet in den loop dezer week nog al uwe achterstallige rekeningen, en voegt dan een woord tot aanmoediging voor het gewenschte doel, aan uwe onderhoorigen, er bij; en gewis, dit kan niet anders, dan voordeelig op de leening werken.

Het is zeker, dat buiten zoodanige medewerking van u, vermogenden in den lande, voor zoo ver deze op u van toepassing mogt zijn, uwe onderhoorigen geen deel zullen kunnen nemen en sommigen evenwel onder de gegoede burgers zullen gerekend worden, weshalve zij het onderzoek der commissie, indien de gevreesde heffing doorgaat, niet ontgaan kunnen: wat zal dan het gevolg zijn?

Hij zal zijn schuldboek opnemen, en, zich bij de commissie vervoegende, uwe onbetaalde pretentiën over den jare 1840..... enz., zoo niet vroeger, met den vinger aanwijzen, met bijvoeging der verklaring, dat hij, door wederregtelijke onthouding zijner gelden, buiten magte is, om aan zijnen wensch en zijne verpligtingen te kunnen voldoen.

Wat antwoord gij, vermogenden, die u daaraan mogt schuldig kennen?

Zoudt gij zoodanige burger of ambachtsman nog kunnen toevoegen bij monde of geschrifte: Neemt deel aan de leening???

Een pretentie-houder te Utrecht.

Indien alle dagbladen belang mogten stellen in den dank van menigen burger en ambachtsman, zoo worden dezelve verzocht deze aanmaning te willen overnemen. *De inzender.*

DE NOODLEUGEN.

In B., in de nabuurschap van York in Amerika, woonde in de tweede helft der voorgaande eeuw de heer S., een beschaafd landman, die tevens eene regterlijke betrekking bekleedde. Eens werd een gevangene bij hem aan huis gebragt, die van schapendieverij was beschuldigd. Terwijl de heer S. een procesverbaal schreef en de geregtsdienaren alles tot het transport van den gevangene gereed maakten, werd deze voorloopig op de achterplaats van het huis gebragt, die van een hoogen muur was omgeven. Op deze plaats hield zich toevallig een kind van den heer S. met spelen bezig. De gevangene was nog zeer jong; hij had pas den weg der misdaad betreden, en nog had geene gewoonte om te zondigen zijn gevoel en zijne natuurlijke vrees voor schande en straf verstompt en onderdrukt. Hij zette zich op een steen ergens in een hoek neder en schreide bitter. Het kind liet bij dit droevig gezigt weldra zijn spel varen, trad vol deelneming op den armen, vreemden man toe en vroeg, wat hem schortte? De gevangene was geheel verslagen en moedeloos; maar welligt in de hoop, dat het medelijdige kind bij den regter iets te zijner gunste zou kunnen uitwerken, verhaalde hij op eene aandoenlijke wijze zijn gansche ongeluk. De eerste vraag van den knaap was, waarom hij dan niet wegliep. De gevangene wees op de hooge muren en de gesloten deur, en zeide: « Ik kan immers niet." Deze zwarigheid scheen den argeloozen knaap van zoo veel belang niet. Hij zeide: « Ik zal u wel uitlaten," en liep, zonder antwoord af te wachten, schielijk in huis. Hij had er in zijne onnoozelheid geen begrip van, dat in 't bevrijden van den armen gevangene iets kwaads steken kon, en 't viel hem niet in, den sleutel heimelijk weg te nemen, maar in alle eenvoudigheid en met een goed geweten nam hij dien stout weg, schoon onopgemerkt van de tafel af, waarop zijn vader het procesverbaal schreef, en opende daarmede de deur, door welke de gevangene zich haastig en 't kind nog een hartelijk: « God vergelde 't u!" toeroepend uit de voeten maakte. Toen 't berigt geschreven was en de dienaars gereed stonden, om den dief verder te brengen, was het nest leêg, de vogel gevlogen. Wat kon men tegen het onschuldig kind aanvangen?

De jaren vlogen daarheen en uit den knaap groeide een man. Hij had de nalatenschap zijns inmiddels overleden vaders in bezit genomen, en ook de regterlijke betrekking, die deze bekleed had, was op hem overgedragen. Er kwam een tijd, dat de eene slag na den anderen hem trof; gevoelige verliezen, die hij van zijne pachters leed, kon hij zelfs door bijeenbrenging van al zijne uitstaande gelden niet goedmaken, en juist had hij eene aanmerkelijke som te betalen. Hij zag zich genoodzaakt, in den avond vóór den betaaldag des wissels naar York te gaan, om 't hem nog ontbrekende geld aldaar bijeen te brengen. Met het vallen van den donker kwam hij in 't stadje Mallow aan. In die dagen juist werd de weg tusschen Mallow en York onveilig gemaakt door eene rooversbende, die zich vaak aan gruwelijke en bloedige daden schuldig maakte. 't Bestaan, om bij nacht en ontijd met eene groote som gelds dezen weg te gaan, was zeer gewaagd; doch de heer S. wist, dat zijn krediet op het spel stond, en had geene andere keuze. Hij bragt het gelukkig tot aan het witte kerkje, een bouwval twee uren van York; maar daar werd hij door een voetganger staande gehouden, die hem eene pistool op de borst zette en zijne beurs vroeg. De heer S. zeide ronduit, in wat toestand hij verkeerde; doch alle bidden en dreigen was vergeefsch. Geld en krediet waren nu verloren, en de gevolgen van dit ongeluk zoo onberekenbaar, dat de armen man ze op het oogenblik niet alle kon overzien.

Het was een heldere maneschijn, nu en dan slechts door enkele jagende wolken verdonkerd. Toen de roover zijn uitschuddingswerk verrigt had en den heer S. gelastte, zijns weegs te gaan, wierp de maan juist eenige heldere stralen op 's laatsten bleek gelaat. De roover zag hem scherp aan en vroeg met eenigzins bewogen stem: « Hoe heet gij?"

De geplunderde ontstelde bij dit teeken van herkenning, dat hem niets goeds scheen te voorspellen. Hij had als regter zijn pligt ijverig en met gestrengheid vervuld; natuurlijk kwam aanstonds de gedachte bij hem op, dat de roover een dergenen was, die hij wel eens onder handen had genomen, en dat deze zich thans aan hem wreken wilde. In dit geval hong zijn leven aan een zijden draad, als hij uitkwam voor de waarheid. Dus scheen een noodleugen wel geoorloofd te zijn. De verzoeking daartoe was ook wezenlijk zoo sterk, dat het woord hem reeds op de tong lag, om een valschen naam op te geven. Evenwel, zijn beter gevoel won het. « Ik ben" — dacht hij — « in bedenkelijke omstandigheden; moet ik sterven, dan zij 't althans niet met een leugen op de tong!"

En dus antwoordde hij rondweg: « Mijn naam is Spread."

Dit woord werkte als een tooverslag op den roover. Zijne houding, zijn toon, zijne wezenstrekken zelfs werden geheel anders, terwijl hij op een zachten toon van achting en ontzag tot den ander zeide:

« Weet ge nog wel, mijnheer, den gevangene, dien ge in uws vaders huis te Ballycana nu negentien jaar geleên van die achterplaats gered hebt? Dat ben ik — ik ben de man, dien gij destijds zoo medoogend gered hebt."

De dief haalde al 't genomene weêr voor den dag en duwde het den geplunderde toe, met de woorden:

« Dáár, dáár! Maar 't zou u weinig baten, als ik niet tot New-York meêging. Er loeren nog wel vijf of zes van mijne makkers dat pad langs, zoodat de reiziger, die den een ontkomt, den ander toch in de handen moet vallen."

De roover bragt den heer Spread veilig tot aan de voorstad van New-York, en noodzaakte hem bij het afscheid, zoo veel geld aan te nemen, als hij tot redding zijner zaken noodig had. De regter daarentegen stelde alles in het werk, om den roover tot het opgeven van zijn misdadig bedrijf te bewegen, en beloofde hem daarbij alle mogelijke bescherming en veiligheid. De man was daartoe genegen en wilde slechts een gelegen tijdstip afwachten, dat hij zich zonder gevaar voor zich en zijne kameraden van de bende losmaken kon; alsdan wilde hij zich onder de bescherming van den heer Spread stellen. Of de roover aan zijn goed voornemen getrouw bleef, heeft de dochter van den ambtenaar, aan wie wij dit verhaal verschuldigd zijn, niet nader berigt, en het ligt ook in den aard der zaak, dat de uitslag moest worden geheim gehouden.

Maar de noodleugen! niet waar? waartoe zou zij geleid hebben? Was het niet beter de waarheid te zeggen?

VONKEN, TER VERWARMING VAN GEEST EN HART.

Het hart gelooft altijd, wanneer in hem een lievelings wensch opkomt, dat de vervulling daarvan hetzelve bevredigen zal. Doch op den weg, welke de hoop, om tot haar doel te geraken, inslaat, verzamelen zich dikwijls zoo vele wederwaardigheden, welke met de vervulling van dien wensch gelijke tred houden, dat zij de vreugde over dezelve zoodanig veronaangenamen, dat het van droefheid vervulde oog deze naauwelijks kan aanzien.

Hij die een Rijk regeren wil zoekt slaven, die hem daarin behulpzaam zijn. — Hij die een Rijk bestieren wil, verstandige mannen, die hem met raad en daad bijstaan.

Vele grooten zijn er, die, wanneer zij menschen van mindere stand voor hunne belangens noodig hebben, vriendelijk jegens dezelve zijn, maar hun even als te voren verachten, wanneer zij hunne oogmerken bereikt hebben.

Drie zaken, zegt zeker Geleerde, zijn er, welke ieder eene hun eigene en onveranderlijke natuur bezitten. De argwaan, de wind en de trouw. — De argwaan verlaat nimmer weder het oord, waar het zich gevestigd heeft. — De wind komt op geene plaats waar hij niet wederom weg komen kan. De trouw keert nimmer weder in de woning terug, welke zij eenmaal verlaten heeft.

De menschenvriend zoekt den ongelukkige. De goedmoedige vindt hem. De liefderijke gaat hem te gemoet. — De eerste ondersteunt hem. De tweede troost en beklaagt hem. De derde lijdt en weent met hem.

Twee gelukkigen kunnen duizend maal te zamen komen, zonder elkander te beminnen. Twee ongelukkigen beminnen elkander reeds bij hunne eerste ontmoeting.

Het spreken over hen welke wij beminnen, is voor de vriendschap even noodig, als de zorg voor de tedere bloemen. Het verhoogt en voedt de gevoelens van ons hart.

Pope zeide: dat de Atheist niets anders dan een Gek is, die met de Godheid spot.

De meeste onzer tegenwoordige boeken ontbreekt maar ééne maat. — Zij zijn lang en breed genoeg doch men zoekt te vergeefsch naar hunne diepte.

Velen zouden gelukkiger leven, wanneer zij zich even weinig om de zaken van anderen, als om hunne eigene bekommerden.

Menige stuursche vrouw is gelijk aan ongebluschte kalk; deze brandt, wanneer men er koud water in giet, gene als men zich koel jegens haar houdt.

De eergierige is een martelaar, die de natuur bij uitsluiting in de wereld geplaatst heeft, om de aardsche Grooten genoegen te verschaffen.

In de zoologische tuin te Parijs is een Chameleon gekomen, welke voor de Diplomaten zeer belangrijke eigenschappen ter navolging heeft. Zij kan de oogen *naar alle zyden wenden* en naar ieders welgevallen *draaijen*, zonder dat zij het hoofd behoeft te bewegen; neemt elke *kleur* aan, welke men verkiest; zij behoort tot de *kruipende dieren* en is jegens een ieder *aardig*.

De grond van het vooroordeel eens recensents is gewoonlijk *het voorvoordeel*.

Plathoofden noemt men eene Indiaansche stam in Noord-Amerika, omdat men de hoofden der kinderen zoo spoedig zij geboren zijn tusschen twee plankjes zet, tot aan de tijd toe, dat zij kunnen loopen; hierdoor wordt de ontwikkeling der hersenen belet en dien ten gevolge reeds bij de geboorte, de geschiktheid om wel te doen gestikt. Ware het niet te wenschen, dat men in sommige landen dit middel tevens aanwendde om de buitensporige gedachten van velen in mate te houden?

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 2. April. Sedert den 30. Maart zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Cecilia, H. Welts, Rutterseel, garst, Clara Maria, B. Reemts, Noorwegen, hout.

Voor Gend bestemd:

Theodore, J. Doftij, Greifswald, de drie Gebroeders, R. T. Eithoff, Leer, beide garst.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Johannes, W. D. Minalte, Constantinopel, stukgoed, de Maria, J. Salzieder, Hull, seliors; die Ernte, C. Rechen, Avgetour, die Uhle, H. Hanzen, Guillielme, C. Duwel, Gustaaf Waan, J. Wagstrom, alle New-Castle, Antonius, J. Schepers, St. Ubes, Anna Catharina, C. Hansen, Bergen, de 2 Gebroeders, H. Hagen, Bergen, Eenigheid, C. G. Meijer, Oostzee, alle ballast, de Flora, J. Smith, Havannah, stukgoed, Arealina, B. Louwis, Middelburg, ballast, laatst van Vlissingen.

MIDDELBURG, den 1. April. Heden is van de reede van Vlissingen naar zee gezeild het fregatschip 's Hertogenbosch, kapt. J. J. Westerouenen van Meeteren, bestemd naar Batavia.

— Zr. Ms. oorlogsbrik de Courier, kapt. luit. ter zee J. van Cats de Raad, van Batavia, is in den morgen van den 28. Maart te Hellevoetsluis binnen gekomen.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.